

សេចក្តីថ្លែងក្នុង

เรื่อง การปรับพฤติกรรมไม่เข้าห้องเรียน วิชา ภาษาไทยที่สอนแบบไปตามแต่ใจก็คงดันขึ้น ปวช. 1/1
แผนกช่างไฟฟ้ากำลังโดยการเรียนการสอนแบบร่วมแพร่ ใจ หลักสูตรภาษาไทยค่าระบบ

ไทยวิทยา บล็อก

บากดัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ(1) ประเมินผลติดกรวยโรงเรียน ของนักเรียนให้มีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นในรายวิชา งานเชื่อมและโลหะแผ่นเบื้องต้น (2) ให้ทักษะเชิงภาษาอังกฤษในการเรียนในรายวิชา งานเชื่อมและโลหะแผ่นเบื้องต้น ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3) ประเมินการเรียนภาษาอังกฤษอย่างร่วมกัน รวมทั้งการวิจัยเป็น นักเรียนระดับชั้น ปวช. 1/1 จำนวน 40 คน แผนกวิชาฯ ทั่งไฟฟ้า ก่อสร้าง รายวิชางานเชื่อมและโลหะแผ่นเบื้องต้น เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษและการร่วมแรงร่วมใจ และการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียน ให้เกิด ความรับผิดชอบตรงต่อเวลาให้ความร่วมมือ กับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎระเบียบ การทำงานที่ได้รับ มอบหมายจากครูผู้สอนและการทำงานที่ได้รับมอบหมาย จากครุ่น แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลติดที่ใช้ในการวิเคราะห์ที่อ ารท หา ค่าเฉลี่ยผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า นักเรียน มีความรับผิดชอบในการเรียนและทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จในทุกค้านีดีขึ้น ตามลำดับและในสัปดาห์ที่ 6 และนักศึกษาทุกคนมีความรับผิดชอบที่ดีมากที่สุดที่สุดแล้ว ผลการปรับพฤติกรรมในครั้งนี้ ทำให้นักศึกษาทุกคนสามารถทำแบบทดสอบได้ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษที่ต้องต่อตัว ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือจาก 15 คะแนนนักเรียนสามารถทำได้ 11 คะแนนขึ้นไป นักเรียนที่ได้รับคะแนนต่ำที่สุดทางการเรียนคือขึ้นวิทยาลัยการอาชีพท่าตุม ยังคงทำต่ำ จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๑๗๙

ความเป็นมาของ การวิจัย

ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553-54 จึงได้ให้ทำการสอนในรายวิชา งานเขื่อมและโลหะแผ่นเบื้องต้น เบื้องต้น รหัส 2100-1005 ในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 หรือวิชาชีพ (ปีช.) ให้เกิด วิชาช่างไฟฟ้ากำลัง จากการเรียนการสอนใน 1-12 สัปดาห์แรก 5 หน่วยการเรียน ผู้เรียนสังเกตการเรียนทราบ ฝึกศึกษาขั้น ปวช. 1/1 ในขณะที่ผู้สอนทำการบรรยายและสาธิตตามเนื้อหาในเอกสารประกอบการเรียน การสอนอยู่นั้น นักศึกษามีอาการง่วงนอน มีสมาธิสั้น เมื่อมีการถามเรื่องที่ได้ทำการสอนผ่านไปแล้วดันขึ้น ไม่สามารถตอบได้ ให้ทำแบบฝึกหัดที่เยี่หอน่าจะก็ทำงานไม่ถูกต้องและบางส่วน ก็ไม่ส่งงานที่ได้อบรมหมาย ทำการประเมินหลังการเรียนรู้ ก็ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้จากพฤติกรรมไม่เข้าเรียนหังกล้าผู้วิชาให้เต็มเปี่ยมความจำเป็นและความสำคัญในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ ในฐานะที่เป็นครุภัณฑ์ จึงได้ท าการสัมภาษณ์สอบ datum ตัวนักศึกษาเป็นรายบุคคล เพื่อหาสาเหตุของการไม่เข้าเรียนของนักศึกษา และนำไปต่อสู่ครุภัณฑ์ มหาวิทยาลัยที่เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าควรปรับปรุงให้เข้ามาเป็นมาตรฐาน ให้สามารถตอบแบบปรับร่วมแรงร่วมใจ และการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

(ນາຍីនិច្ចីណ៍ នាមី) ទទួល
ទម្រង់ដោយការផែនវិជ្ជកម្ម
៧៥៣០ ២៥៩៣